

De Ændringsforslag, vi have stillet, synes mig paatrængende og nødvendige, og hvis de gennemføres, vilde de bidrage meget til at højne vor Folkeskole, men de vilde jo naturligvis kræve ret betydelige Udgifter, og det var jo muligt, at vi da ikke fik Raad til at anvende saa uhyre store Summer, som vi gøre i Øjeblikket, til vort Militærvæsen, men at vi bleve nødte til at nedsætte vore Krav i saa Henseende meget betydeligt, at vi f. Eks. ikke kunde give os til at bygge ny Fæstninger, som vi gøre i Øjeblikket. Men paa den anden Side er det min Overbevisning, at disse Forslag en Gang ville trænge sejrrikt igenem, og hvis man vilde spørge den store Befolkning ude omkring i Landet, hvorvidt den vilde være med til at stemme for disse Reformers Gennemførelse, er jeg sikker paa, at de vilde faa et meget stort Flertal i vort Folk.

Martin Madsen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til Flertalsordførers Udtalelser. De Ændringsforslag, der ere stillede, tror jeg, man gennemgaaende maa betragte som Forbedringer. Selvfølgelig har det været nødvendigt for de forskellige Parter at slaa lidt af paa deres Fordringer hist og her for at naa til et Resultat, som man i sin Almindelighed kunde være tilfreds med. Overhovedet godkender jeg den Grundsætning, at Skolens Udvikling skal staa i en passende Harmoni til Folkets Udvikling som Helhed. At Skolens Udvikling kan fremme den anden, siger sig selv, ligesom at den derfor ogsaa kan være noget forud for denne, men man maa her mere end noget andet Sted vogte sig for at tabe Kontakten, hvis man skal naa et virkelig holdbart Fremskridt.

De af Udvalgets Ændringsforslag, jeg paa min Gruppes Vegne har sluttet mig til, holde sig, som alt er sagt af de 2 ærede foregaaende Talere, inden for den opstillede Ramme. Jeg vil tilstaa, at jeg paa flere Punkter sympatiserer med de Ændringsforslag, der stilles af Socialdemokraterne, men man kan jo trøstigt sige, at de gaa langt ud over den opstillede Ramme. Og man kan i Almindelighed anke over dem i een Henseende, og det er, at der ikke nær paa alle Punkter er høstet den Erfaring med den nuværende Skolelov, som kunde begrunde en saa voldsom Omkalfatring, som disse Forslag som Helhed vilde medføre. (*K. M. Klausen:* Voldsom?) . . . Ja, den vil paa visse Punkter være ret voldsom, naar man ser

hen til den Opfattelse, der gør sig gældende i Befolkningen paa det nuværende Tidspunkt. I øvrigt sympatiserer jeg, som sagt, paa mange Punkter med dem, og paa enkelte Punkter, som jeg senere skal komme til, vil jeg ogsaa tilraade min Gruppe at stemme derfor.

Det Punkt, der danner det egentlige Divergenspunkt for mit Vedkommende, er det, som angaar Anciennetetsberegningen. Det er et Stridspunkt og har været det ogsaa i Udvalget, hvad der fremgaar af, at der ikke alene er stillet et Ændringsforslag af Socialdemokraterne, som gaar ud paa at forkaste det af Ministeriet foreslaaede Princip, men ogsaa et Mæglingforslag af en Del andre, hvortil jeg har sluttet mig, for at komme over denne Vanskelighed, saaledes at vi vel bøje os for Ministeriets Princip, men tillige sikre dem, som i god Tro have taget Ansættelse i Henhold til, hvad de ansaa maatte være Lov. For at konstatere, at vi slutte os til det Princip, at vedkommende skulle have deres Anciennetet beregnet, uanset i hvilken Kommune Tjenesten falder, anmoder jeg derfor mine Meningsfæller om at stemme for Ændringsforslagene Nr. 16 og Nr. 17. Men da jeg gaar ud fra, at de ikke kunne ventes vedtagne, mener jeg, og jeg tør godt udtale det, den Gruppe, hvortil jeg hører, at vi bør bøje os for Ministeriets Opfattelse og indskrænke os til sammen med 4 af Flertallet at stille Mæglingforslaget under Nr. 18, som gaar ud paa at naa en Overenskomst med Ministeren. Jeg mener i Virkeligheden, man kan sige, at det i højeste Grad er et Mæglingforslag, som tager alt det Hensyn til Ministeren, han kan forlange. Man bøjer sig for Ministerens Princip, idet han naar, hvad han vil, man anmoder ham kun om at række Haand til, at Lærere, hvis Virksomhed har fundet Sted inden Lovens Ikrafttræden, ikke komme til at lide under dette Princip, da de i god Tro have stolet paa, at det var det modsatte, der gjaldt. Jeg nærer fremdeles ogsaa det Haab, at det skal lykkes at naa en Overenskomst her. Selv om det ikke ganske kan blive paa det Grundlag, Mindretallet her har opstillet, vil jeg i alt Fald ikke opgive Haabet om en Overenskomst, før jeg bliver tvungen dertil.

Der er et Par Ændringsforslag, som jeg, særlig af Hensyn til den Gruppe, jeg tilhører, flygtigt skal omtale. Under Nr. 11 har jeg sluttet mig til Mindretalsforslaget angaaende Lærerindernes Overbebyrdelse. Jeg deler den Opfattelse, at man her